

λόγχασι πάντα καὶ ὁ σ μ ὦ ν Δημόκριτος A 135 (DK II 123,6) τὸ λεπτόν ἀπορρέον ἀπὸ τῶν βαρέων ποιεῖ τὴν ὁ δ μ ἦ ν 2. Ὅσφρηση, sense of smelling, Δημόκριτος 11.3 γνώμης δὲ δύο εἰσὶν ἰδέαι, ἡ μὲν γνησίη, ἡ δὲ σκοτίη· καὶ σκοτίης μὲν τάδε σύμπαντα, ὄψις, ἀκοή, ὁ δ μ ἦ, γεῦσις, ψαῦσις. Πρβλ. δαιδαλέοδος.

ὀστοῦν. Ὅστοῦν/κόκκαλο, bone, Ἐμπεδοκλῆς 96.3 τὰ δ' ὁ σ τ έ α λευκὰ γέγοντο Ἀρμονίης κόλλησιν ἀρηρότα θεσπεσίηθεν.

οὐ. Ὅχι/μή, no/not, Ἡράκλειτος 10 συνάψεις ὅλα καὶ οὐ χ ὅλα. || **οὐκ ἔόν.** Τὸ μὴ ὄν, not-being, Παρμενίδης 8.46 οὔτε γὰρ οὐ κ ἔ ὄ ν Μέλισσος 7(2)-(5) εἰ γὰρ ἑτεροιοῦται, ἀνάγκη τὸ ἔόν μὴ ὁμοῖον εἶναι, ἀλλὰ ἀπόλλυσθαι τὸ πρόσθεν ἔόν, τὸ δὲ οὐ κ ἔ ὄ ν γίνεσθαι ... οὐδ' ἂν τὸ ὑγιὲς ἀλγῆσαι δύναιτο· ἀπὸ γὰρ ἂν ὅλοιτο τὸ ὑγιὲς καὶ τὸ ἔόν, τὸ δὲ οὐ κ ἔ ὄ ν γένοιτο 8(6) ἦν δὲ μεταπέση, τὸ μὲν ἔόν ἀπώλετο, τὸ δὲ οὐ κ ἔ ὄ ν γέγονεν. Πρβλ. μή.

οὐδαμὰ 1. Μὲ κανένα τρόπο, in no way, Μέλισσος 1 εἰ τοίνυν μηδὲν ἦν, οὐ δ α μ ἂ ἂν γένοιτο οὐδέν ἐκ μηδενὸς 2. Οὐδόλως, not at all, Ἐμπεδοκλῆς 12.1 ἔκ τε γὰρ οὐ δ ἄ μ' ἔόντος ἀμήχανόν ἐστι γενέσθαι 3. Οὐδέποτε, never, Ἐμπεδοκλῆς 17.6-12 καὶ ταῦτ' ἀλλάσσοντα διαμπερὲς οὐ δ α μ ἂ λήγει ... ἥ δὲ διαλλάσσοντα διαμπερὲς οὐ δ α μ ἂ λήγει 26.11 ἥ δὲ τάδ' ἀλλάσσοντα διαμπερὲς οὐ δ α μ ἂ λήγει.

οὐδαμῇ 1. Πουθενά, nowhere, Μέλισσος 7(7) ὑποχωρῆσαι γὰρ οὐκ ἔχει οὐ δ α μ ῇ 2. Μὲ κανένα τρόπο, in no way, Διογένης 2.7 καὶ μὴ τὸ αὐτὸ ἔόν μετέπιπτε πολλαχῶς καὶ ἑτεροιοῦτο, οὐ δ α μ ῇ οὔτε μίσγεσθαι ἀλλήλοις ἠδύνατο.

οὐδαμῶς. Οὐδαμῶς, by no means, Φιλόλαος 11.24 ψεῦδος δὲ οὐ δ α μ ῶ ς ἐς ἀριθμὸν ἐπιπνεῖ.

οὐδας. Ἐδαφος/κατώφλι, ground/floor, Ἐμπεδοκλῆς 52 πολ-
λὰ δ' ἔνερθ(ε) οὐ δ ε ο ς πυρὰ καίεται 115.10 πόντος δ' ἐς χθονὸς οὐ δ α ς ἀπέπτυσσε 128.7 ξανθῶν τε σπονδὰς μελίτων ῥίπτοντες ἐς οὐ δ α ς.

οὐδεῖς - οὐδέν (τύπ. οὐθέν) 1. Κανένας/τίποτε, no one/noth-

